

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. Плевен, 11.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, IV ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА М. ЯНКУЛОВА-СТОЯНОВА

Членове: РЕНИ В. ГЕОРГИЕВА
ЕМИЛИЯ АТ. КУНЧЕВА

при участието на секретаря ЕВГЕНИЯ М. РУСЕВА
като разгледа докладваното от РЕНИ В. ГЕОРГИЕВА Въззивно гражданско дело № 20214400500901 по описа за 2021 година

С решение № 92/05.08.2021 г. по гр.д.№ 20214410100419 по описа за 2021 година на РС-Левски е отхвърлен предявеният от Д. В. Д. против Частна земеделска производствена кооперация „Съгласие“ искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1 и т.2 от КТ като неоснователни.Осъден е Д. В. Д. да заплати по сметка на РС-Левски държавна такса в размер на 100 лв.Осъден е Д. В. Д. да заплати на Частна земеделска производствена кооперация „Съгласие“ направените по делото разноси в размер на 650 лв.

Депозирана е въззивна жалба от Д. В. Д., чрез пълномощник, срещу решение №92/05.08.2021г. по гр.д.№419/2021г. по описа на ЛРС, което се обжалва изцяло.Излагат се доводи, че същото е неправилно и незаконосъобразно.Прави се искане да се постанови решение, с което да се отмени обжалваното решение по гр.д.№419/2021г. на РС-Левски и да се постанови друго, с което да се признае за незаконосъобразно уволнението на Д. В. Д. на длъжност „ръководител земеделие“ и да се възстанови същия на заеманата от него длъжност в Частна земеделска кооперация „Съгласие“, като бъдат присъдени и разноси в пълен размер за двете инстанции.

За въззиваемата страна - Частна земеделска производствена кооперация „Съгласие“ със седалище с.***, обл.Плевен, процесуалният представител изразява становище, да се потвърди обжалваното решение, като претендира разноси.

Въззивната жалба е процесуално допустима, а по същество – неоснователна.

Съгласно чл.269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като обжалваното такова е валидно и допустимо, а по останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата. Според ТР № 1/9.12.2013 г. на ВКС по тълк.д.№ 1/2013 г., ОСГТК, при проверка на правилността на първоинстанционното решение въззивният съд може да приложи императивна материалноправна норма, дори ако нейното нарушение не е въведено като основание за обжалване.

На основание чл.272 ГПК въззивният съд препраща към мотивите, изложени от първоинстанционния съд.

От фактическа страна, от приложения протокол от 03.12.2020 г. е видно, че е проведено заседание на Управителния съвет на Кооперацията, на което са взети решения по четири точки от дневния ред. Взето е решение М.М. да бъде заличен от ТР като член на УС и като председател на УС поради настъпилата му смърт. УС е избрал за председател на УС Д.Д., на основание чл.33 от Устава, който да управлява и представлява кооперацията пред трети лица.

По партидата на кооперацията като председател на същата на 09.10.2019 г. е вписан М.М., а на 21.12.2020 г.-Д.Д. до заличаването му като председател на 10.05.2021 г.

Съгласно чл.26, ал.1 от ЗК председателят на кооперацията е и председател на управителния съвет.

Видно от протокола от проведеното на 10.04.2021 г. отчетно-изборно събрание на кооперацията е избрано ръководството на ЧЗПК „Съгласие“, като са посочени Председателя на кооперацията, членовете на УС и КС.

Представен е трудов договор от 21.12.2020 г., сключен на основание чл.68, ал.1, т.5 от КТ между ЧЗПК“Съгласие“, представлявана от УС:Й. С., И. Р.,

Д.Д. в качеството му на работодател, и Д.Д. в качеството му на работник/служител, със срок на договора до провеждане на ново отчетно изборно събрание, като работодателят е възложил, а работникът/служителят/ е приел да изпълнява длъжността „Ръководител земеделие“, с код по НКПД:13116004, който е подписан от членовете на УС Й. С. и И. Р..

Приложена е заповед от 10.04.2021 г., с която на основание чл.338 от КТ е прекратено трудовото правоотношение с Д.Д., считано от 10.04.2021 г., на длъжността „Ръководител земеделие“, която е подписана по отношение на кооперацията от Сашо Начев-Председател на Общото събрание, проведено на 10.04.2021 г.

Приложена е и молба от 01.04.2021 г. от Д.Д., както и трудовото му досие, в което е приложена и длъжностната характеристика на длъжността „ръководител земеделие“.

Първоинстанционният съд е приел, че тъй като правоотношенията с председателя на кооперацията, като орган на кооперацията нямат трудовоправен характер и свързаните с тях спорове се разглеждат по специалния ред на чл.58-61 от ЗК, предявеният иск с правно основание чл.344, ал.1 КТ се явява неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.Предвид неоснователността на главния иск по чл.344, ал.1, т.1 КТ искът по чл.344, ал.1, т.2 КТ се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Във въззивната жалба се сочи, че не е спорно по делото обстоятелството, че правоотношението между председателя на кооперацията и кооперацията не е трудово.В случая е налице прекратяване на трудовия договор на Д.Д. с кооперацията на длъжност „ръководител земеделие“, което е неотносимо към това дали Д.Д. е председател на кооперацията или не.Посочено е също така, че липсва законова пречка председателят на кооперацията да бъде назначен на трудов договор на определена длъжност в кооперацията, различна от председателската.Изпълнението на две функции в кооперацията не е забранено от закона, още повече когато едното е изключително трудово правоотношение, а другото касае представителство на търговско дружество, каквото е кооперацията по своята правна организация.При сравнение на представената длъжностна характеристика за изпълнение на длъжността „ръководител земеделие“ и вписаните в устава на кооперацията задължения

на председателя се установяват съществени разлики, което е още един аргумент в подкрепа на изложеното.

Съгласно чл.266, ал.1 ГПК във въззивното производство страните не могат да твърдят нови обстоятелства, които са могли да посочат и представят в срок в първоинстанционното производство, поради което въззивният съд приема, че наведените във въззивната жалба възражения не следва да се обсъждат, тъй като не са въведени в хода на първоинстанционното производство. Тези права са преклудирани и въззивният съд не следва да включи в делото факти, посочени в жалбата, респ. в отговора на същата, ако страната е могла да се позове на тях до приключване на съдебното дирене пред първата инстанция.

Въз основа на гореизложеното съдът намира, че не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде потвърдено.

При този изход на процеса следва да бъде осъден въззивникът да заплати на въззиваемия разноски по делото в размер на 1 320 лв., съставляващи заплатено адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция.

Водим от горното, Плевенски окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 92/05.08.2021 г. по гр.д.№ 20214410100419 по описа за 2021 година на Районен съд – Левски.

Осъжда въззивникът Д. В. Д., ЕГН *****, от с.***, обл.Плевен, ул.“***“№ 6, да заплати на въззиваемия Частна земеделска производствена кооперация “Съгласие“, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление с.***, обл.Плевен, ул.“***“№16, разноски по делото за въззивната инстанция в размер на 1 320 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от получаване на съобщението от страните чрез връчване на препис от същото.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____